

NO EN RATLLIS

LA REVISTA DEL MERCÈ

Número 11

Març 2005

Exemplar gratuït

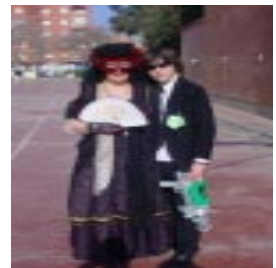
Carnaval 2005

EI GT

La Coral

Viatges

ONGs

Les Sortides

M e r c e
I E S e
R o d o r e d a

EQUIP DE REDACCIÓ

El grup de CV 2n curs d' ESO compost per:

Zoraida González
 Víctor Romero
 Carlota Núñez
 Joan López
 Eli Gómez
 Cristian Pino
 Nerea Pellisè
 Arnau Pedro
 Carla Costas
 David Sicília
 Carlos Ródenas
 Anna Galdón
 Marlon Cedeño
 Anna Bosch
 Raúl Giménez
 Joel García
 Susana Jorgoso

DIRECTORS:

Roser Campi
 Angel Gómez

SUMARI

Editorial	3
Carnaval	4
El GT.....	5
Festa Nadal	6
Bulling	6
MSF	7
La Mediació	7
Fundació Arrels.....	8
La Coral.....	9
Entrevista a Carme Palma	10
Les sortides.....	11
Test de la veritat.....	12

EDITORIAL

Quan aquest exemplar de la revista us arribi a les mans, haurem deixat enrere el segon trimestre. Veureu que l'equip de redacció ha mirat d'oferir-vos una visió d'alguns dels fets més destacats que hem viscut al nostre Centre.

Hem fet dues festes, la de final de primer trimestre i la de Carnaval; en trobareu els reportatges. També s'ha fet un nombre de sortides molt considerable. Sabem que a tots us agradaria veure-us a les fotos corresponents, però és impossible dedicar un reportatge a cadascuna de les activitats extraescolars realitzades. Per això, sols us donem alguna mostra que esperem que sigui del vostre interès.

Aquest curs s'estan fent moltes xerrades per als alumnes de batxillerat. Dues de les realitzades aquest trimestre afecten temes socials que ens han d'interessar a tots. Van venir dues ONG, Arrels i Metges Sense Fronteres, a parlar-nos de com enfrontar-nos a alguns dels problemes que, a casa nostra i arreu del món, pateixen molts conciutadans. La nostra formació cívica ens obliga a reflexionar-hi i, per això, us oferim els reportatges corresponents. En la mateixa línia, veureu també un reportatge sobre un tema inquietant, l'assetjament escolar. Hem d'estar tots alerta per denunciar qualsevol cas que puguem veure, perquè és la millor manera de lluitar-hi. Per això, us demanem que llegiu el text atentament. Us recordem, també, que la mediació és una altra eina que tenim per resoldre els conflictes de manera enraonada.

Finalment, trobareu una secció d'entreteniments que el nostre equip de redactors ha preparat amb la il·lusió d'ajudar-vos a passar una bona estona. Esperem que sigui així i us desitgem un molt bon tercer trimestre. Ànims, que aviat vindrà l'estiu!

Mari Cruz

Què és el Carnaval?

Una festa que se celebra arreu del món, en la qual tothom s'intenta disfressar de la manera més original possible. La societat, i en molts casos l'església, se les ha enginyat per substituir antigues festes de caire pagà i cristianitzar-les. Només un exemple: en el calendari festiu romà trobem una de les festes més celebrades, les Saturnals, en honor del déu Saturn, que eren les festes del solstici d'hivern, amb les famoses Bacanals; ara tenim les no menys importants de Nadal.

En la majoria de llocs, les festes de Carnaval són uns dies d'esbargiment, balls i gatzara, abans d'entrar en les diades de la Quaresma, temps en el qual no es feien actes de divertiment, calia fer penitència i oració. Per això, els dies abans es desenvolupen les jornades alegres i festives.

Zoraida González
Víctor Romero

Si el Carnestoltes es representa popularment per un ninot alegre i rondaxó, hom pinta la Quaresma com una vella xaruga, alta, desnerida i antipàtica, que té set cames, va tota vestida de negre, i porta un bacallà en una mà i un cistell de verdures en l'altre. El simbolisme que es desprèn d'aquesta imatge popular és ben clar, perquè el temps de quaresma és de serietat, tristesa, recolliment, oració i dejuni.

En el carnaval vam fer una cosa diferent de l'altre any i és que vam fer una rua, vam caminar per la rambla, per la placeta, i per algun lloc més.

Com ja sabeu vam fer un concurs de disfresses i van guanyar les disfresses més boniques, més interessants, més divertides, etc.

EI GT

El GT és un grup de treball que està format per alumnes de 15 a 16 anys que han tingut problemes en cursos anteriors i els donen una altra oportunitat perquè puguin treure's el graduat i surtin al món laboral amb més coneixements, perquè els sigui més fàcil trobar feina o fer un cicle formatiu. El GT s'ha posat en marxa aquest any a proposta de l'equip directiu del centre.

Els alumnes que demanaven fer-lo tenien certa desinformació, perquè pensaven que és molt fàcil, però no és veritat: en el GT es treballa moltíssim.

Es fan totes les assignatures en dossiers i s'intenta fer uns crèdits "laborals" (tres tallers externs de 20 hores cadascun, de matèries com electricitat o cuina) perquè tinguin una visió no només acadèmica dels estudis.

Es fa a l'aula 01 i els professors són Chelo Quiroga, Juan Enrique Navalpotro, Joan García i Xavier López.

Els alumnes pensen que és una bona proposta, però que hi ha gent que no se la mereix, que per estar en el GT s'ha de treballar bastant. Hi ha alumnes que tenen pensat estudiar un cicle formatiu, la majoria volen treballar i d'altres diuen que el seu futur és estar estirat en el sofà jugant a la playstation2, menjant patates i depenent de la seva mare, si els ho consenteix.

Marlon Cedeño, Carlos Ródenas i David Sicilia

FESTA DE NADAL

Anna Bosch, Carla Costas, Anna Galdón i Joan López.

A la festa de fi de trimestre, les classes de primer i segon d'ESO van fer "l'amic invisible", que consisteix a regalar un petit obsequi a una persona sense que se'n adoni de qui li fa el regal. Tot això va passar a la primera hora del matí.

A continuació, després de lliurar les notes als alumnes, vam anar al pati a participar en els tornejos de futbol i basquet; els de batxillerat i els professors van fer un torneig exclusiu de voleibol. Com cada any, la cosa no va funcionar gaire bé, ja que en el torneig de basquet no hi havia un bon àrbitre que posés en funcinament les normes adequades. Després dels tornejos, ens van deixar una estoneta perquè ens poguéssim menjar l'entrepà i descansar de l'esport fet.

Cap allà a les 12:00 del migdia, va venir gent de tot arreu d'Amèrica a explicar-nos com es fa la "Capoeira". Com que tot té una part teòrica, aquesta gent ens van explicar més o menys en què consistia aquest esport, la "Capoeira". Ens van explicar que consistia en una espècie de lluita o ball, en què els dos contrincants no es poden tocar cap part del cos. La veritat és que aquesta lluita és molt difícil si no tens molta flexibilitat i equilibri.

Finalment, va ser quan la cosa es va descontrolar perquè, a l'hora de sortir de l'institut, estava previst que els nens de primer toquessin amb la flauta i cantessin unes nades. Però... la resta no ho sabíem i, com que és l'últim dia del trimestre i la gent no té cap interès per estar un minut més en aquest institut meravellós, tothom va començar a empènyer cap a la porta intentant sortir com a bojos i ningú no va poder escoltar la cançó ni els músics van rebre el respecte que es mereixien.

Què és el *bulling*?

Carlos Ródenas, Victor Romero, Marlon Cedeño i David Sicília

El *bulling* és l'acció que fa un grup determinat de gent contra una persona sola, agredint-la, pegant-li o simplement insultant-la. La característica és la desigualtat de forces.

Darrerament s'observa un augment d'aquest tipus de situacions. Alguns casos han arribat a la premsa. A Vitoria, el Jutjat de Menors va condemnar un alumne del centre ikastola Raimundo Olabide a tres mesos de tasques socioeducatives i el centre ha de pagar 12.000€ a la família afectada. Els fets es van produir el curs 2001-2002, quan la víctima feia 2n d'ESO i va denunciar les agressions a la tutora, que va fer una xerrada als alumnes sobre el respecte als companys. Les agressions es produïen entre classe i classe. Un dels nois vigilava si venia algun profe mentre que els altres agredien la noia, li escopien, li tocaven els pits i el cul i intentaven treure-li la roba. La mare ho va descobrir quan va anar un dia al centre i la va veure plorant en el passadís i li va explicar tot. La mare va anar a tribunals, i el centre va expulsar dos alumnes de manera definitiva i altres vuit de manera temporal.

Què cal fer per evitar aquestes situacions?

Cal ser consients que són responsabilitat de tots, no sols dels agressors més immediats. Si algú observa fets d'aquesta mena, ha de denunciar-los. Com? Depèn de la situació, potser serà possible parlar amb el agressors perquè canviïn d'actitud. Si no es pot, cal parlar del fets amb algun professor, perquè pugui evitar-ho. En tot cas, conèixer una situació així i callar ens converteix en còmplices i afavoreix els agressors.

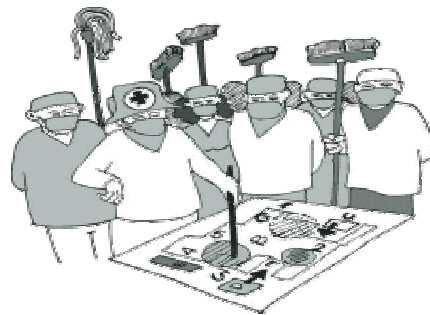
Metges sense fronteres

El dia 4 de febrer a les 11 h, els alumnes de 2n de batxillerat van assistir a una xerrada de l'ONG "Metges sense Fronteres" a la biblioteca del centre. Un enginyer que s'encarrega de la logística d'algunes expedicions els va explicar qui són, què fan i per què ho fan. La xerrada va durar una hora i mitja.

MSF és una organització humanitària internacional d'acció mèdica que aporta la seva ajuda a poblacions en situació precària i a víctimes de catàstrofes d'origen natural o humà, sense cap discriminació política, de raça o de religió.

MSF va guanyar el premi Nobel de la Pau en el 1999. Va començar a posar-se en marxa l'any 1971, a partir d'una escisió de la Creu Roja Internacional causada per l'inconformisme de dos grups mèdics que van coincidir a França a principis dels anys setanta.

Uns havien estat testimonis del genocidi de Biafra (Nigèria, 1968) i se sentien frustrats davant l'obligació de guardar silenci. Altres acabaven de comprovar sobre el terreny la descoordinació i la falta de mitjans per ajudar les víctimes de les inundacions de Pakistan al 1970. Així es van adonar que calia una acció humanitària més valenta i més independent dels governs que la Creu Roja: així va néixer MSF.

Carlos Ródenas,
Marlon Cedeño i David Sicília

La mediació

Molts alumnes de l'institut no saben encara què és la mediació. Tot i això, aquest curs s'han obert ja onze mediacions i la gran majoria han acabat amb acord. Per això, creiem important tornar a parlar-vos d'aquesta eina que teniu tots per resoldre els conflictes. La mediació és un procés que ens ajuda a aprendre com som i a conèixer-nos, a dialogar; serveix per resoldre conflictes petits o grans i per conviure i no utilitzar el punys.

S'hi pot accedir mitjançant el tutor, qualsevol professor o el delegat de curs; també es pot parlar amb les persones de consergeria. La iniciativa d'engegar la mediació al Centre va ser de l'equip directiu del curs passat. Es va fer un curs on van participar professorat, alumnes, pares i conserges.

A partir d'aquí, s'ha creat l'equip de mediació, que està format per Josep Maria Almacellas, Roser Campi, Carmen Dolón, Teresa Paris i Eugènia Vazquez, entre el professorat. Els alumnes mediadors són, de 1r de batxillerat, Naia Martínez, Mario Mendiburo, Ester Piera i Helena Rodríguez.

Les mediacions han augmentat força el darrer mes, perquè es coneix millor. Quan un alumne va a la mediació s'escolten els dos arguments per separat i després es troben i busquen una solució al problema. Dies després, es revisa l'acord que han pres i per fer-ho es parla amb els dos alumnes afectats.

Arnau Pedro i Cristian Pino

Arrels fundació

Qui són?

El dia de la festa de Carnaval, el quatre de febrer, a la biblioteca es va celebrar una xerrada sobre les persones sense sostre a càrrec del senyor Ramon Noró, representant de la Fundació Arrels, per als alumnes de 1r de batxillerat.

Arrels és una fundació privada dedicada a l'atenció de persones sense llar de Barcelona. És al barri del Raval. L'entitat va néixer el 1987 i té com a objectiu col·laborar en el desenvolupament integral de les persones en situació d'exclusió social, concretament en el de les persones sense llar que es troben en una situació més crítica. En el decurs de la nostra tasca han atès més de 4.000 persones i actualment col·laboren amb múltiples entitats.

Per qui es preocupen?

Per homes i dones que dormen entre cartrons i per als quals el carrer s'ha convertit en la seva referència quotidiana. Són els «sense llar», «los sin techo» els «homeless» o els «sans abri». Persones que mai no haguessin imaginat que es trobarien al carrer sense amics i sense família.

Malgrat que no existeix una definició universalment acceptada, el terme «sense llar» no es refereix tant a una pauta de conducta personal com a una situació, que es caracteritza per la manca d'allotjament adequat segons els estàndards socials vigents a cada societat, i inclou a totes les persones que no aconseguen accedir-hi o conservar-lo, ja sigui per barreres socials o per condicions personals.

Quants són?

Les persones sense llar que estan literalment al carrer a l'Estat espanyol són entre 20.000 i 30.000 persones durant un any, de les quals, en un dia qualsevol, la xarxa d'albergs i serveis d'allotjament n'atén 9.000. A tot l'Estat hi ha entre 19.000 i 24.000 places de menjador per a persones amb pocs recursos econòmics. Aproximadament 20.000 persones mengen diàriament de la «caritat» pública.

La xerrada va servir per prendre consciència de com viuen persones que veiem constantment pel carrer, però que sovint no mirem. Ens vam poder adonar que són persones com tots nosaltres, però amb una història familiar, sanitària i laboral molt tràgica que els ha abocat a una situació de la qual no poden sortir sense ajuda.

Joel García, Susana Jorgoso i Raúl Giménez.

La coral

Els nois i noies que participen en la coral del Mercè es queden el dimecres al migdia de 1:30 a 2:30 a l'institut per assajar cançons en català. Algunes es cantaran a la trobada de corals que se celebrarà a Girona el dimecres 27 d'abril. Aquestes cançons també es cantaran a la festa de Sant Jordi que es farà a l'institut, perquè les puguin escoltar els alumnes del Mercè.

En aquests esdeveniments hi participaran tots els alumnes de diferents cursos voluntàriament apuntats a la coral. Són els següents: Sandra Torrecilla, Isabel Veas, Maria Sánchez, Andrea Lapo, Ester Llamas, Marc Montes, Mª Carmen Moya, Anai Bejarano, Hajar Tligui, Javi Mata, Laia Mercader, Susana Jorgoso, Aina Tadeo, Zoraida González, Elvira Marquez, Raquel Jiménez, Marta Carrion, Ariadna Teodoro, Verónica Tornero, Verónica Canales.

Susana Jorgoso i Zoraida González.

L'òpera de Farucàrun

Molts ja sabeu que els alumnes de 1r d'ESO van representar aquesta òpera l'any passat a Barcelona. Aquest any es torna a fer però, a diferència del passat, no es farà obligatòria per als alumnes, sinó voluntària. També hi participarà tota la coral. Això porta molta feina, perquè cal preparar-ho molt fins que tothom se l'apregui sencera. Després caldrà assajar-la al teatre, a Barcelona. Finalment, es farà la representació.

Actes i sortides:

22 d'abril, divendres, Sant Jordi a l'institut.

27 d'abril, dimecres, Mare de Déu de Montserrat, XI Trobada de corals a Girona.

18 de maig, dimecres (10h a 13h), assaig al Teatre Lliure.

7, 9 i 11 o 8, 10 i 12 de juny, assaig general i actuacions d'*El bosc de Farucàrun*.

Una de les profes més conegudes de l'institut. Saps qui és?

1. Com et dius?

Carmen Palma.

2. Quines classes fas?

Matemàtiques.

3. Quan vas decidir ser professora? I per què aquesta feina?

Des de petita, perquè havia tingut uns professors de mates molt dolents i perquè m'agradava la professió.

4. T'agrada la teva feina a l'institut? I per què?

Sí, molt.

5. On vas estudiar?

A Còrdova i a Barcelona.

6. Quan temps portes a l'institut?

Cinc anys.

7. Si no t'inguessis aquesta feina, quina t'agradaria fer? per què?

M'agradaria treballar en una O.N.G, perquè m'agrada ajudar i tractar la gent.

8. Quines són les teves aficions?

El cinema, la música, llegir, cuinar i passejar.

9. Tens temps per veure la televisió? Si la veus, quin és el teu programa preferit?

Sí, mentre planxo. M'agraden les pel·lícules de misteri; iestic en contra de la teleescombraries.

10. T'agraden els animals? Quins? En tens a casa?

Sí, els gossos, abans sí que en tenia.

Carlota Núñez, Eli Gómez
i Nerea Pellisé.

11. I ara, tornant a la teva feina: quina és la pregunta més tonta que t'han fet en una classe?

Buffffffff, me n'han dit tantes que n'hi me'n recordo.

12. Tu penses que ets estricta?

Penso que sóc justa.

13. Et sents segura a la teva feina? Sents que hi ha companyerisme?

Sí que em sento segura i també hi ha companyerisme.

14. Què penses dels adolescents d'avui en dia?

De vegades no els entenc. Però ho intento.

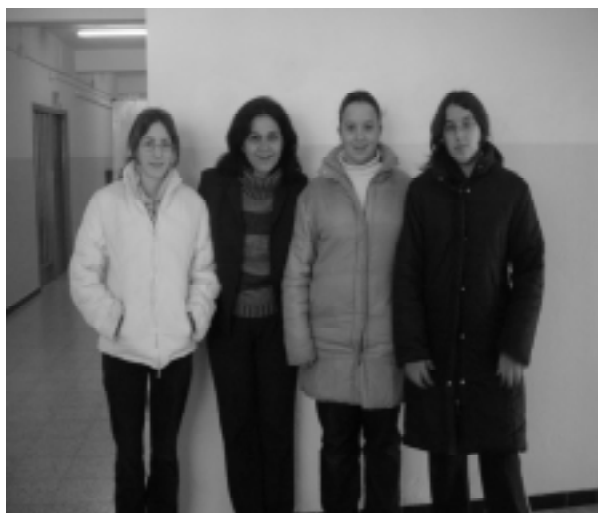
15. T'has barallat alguna vegada amb algun alumne o professor?

He pogut mostrar les meves diferències; però barallar-me, mai.

16. Tens ordinador? T'agrada entrar a Internet? Què hi mires?

Sí que tinc ordinador i m'agrada entrar a internet. Consulto la pàgina de la UOC (Universitat Oberta de Catalunya) i algunes notícies de diari.

Moltes gràcies per fer possible aquesta entrevista.

La sortida de segon a la Coca-Cola (cobega)

On vam anar i què vam fer?

Els de segon d'ESO vam visitar l'embotelladora de Coca-Cola de Sant Quirze del Vallès. Un noi va explicar com es feia aquest i altres productes de l'empresa (fanta, aquarius, nestea, etc). Després, van projectar una pel·lícula on s'explicava qui va inventar la famosa beguda i un munt de coses més. En un descans, ens van donar un refresc i patates. Finalment, ens van mostrar la fàbrica. L'empresa fa servir aquesta visita per fer-nos publicitat de les seves begudes, però el professorat creu que és útil veure la fàbrica i participar en el concurs de redacció.

Què és el concurs de redacció de Coca-Cola?

És un concurs que es fa per a la gent de 13 anys. Tot això comença quan els nois de segon han de fer una redacció en català i una en castellà. Ells competeixen entre els de la seva classe; els profes trien les dues millors redaccions de cada classe. Aquests alumnes competiran amb els d'altres instituts. El guanyador obté un ordinador portàtil i un viatge per a ell i per a dos professors. Creiem que el que guanyi aquest concurs no hauria d'anar ell sol amb els dos professors al viatge, sinó que hauria d'anar-hi amb els seus pares o bé amb companys de classe. Perquè als professors ja els veiem cada dia i també els hem de veure al viatge, però què hi farem!

AUDITORI BARRADAS

El dimarts 25 de gener després del pati, els alumnes de 3r d'ESO de l'institut van anar a l'auditori Barradas de la nostra ciutat a veure una obra musical que tractava de la història del Rock, ja que aprenen a escoltar tot tipus de música. Hi havia un presentador que anava relatant els fets més importants d'aquesta història, mentre un grup tocava unes demostracions. Tot va anar molt bé, ja que els alumnes es van portar bé. Segons en Josep Maria Almacellas, el professor de música, la gran majoria de nois i noies estaven contents i van dir que els va agradar més que la sessió dedicada a la música clàssica.

Carlos Ródenas, Marlon Cedeño i David Sicilia

TEST DE LA VERITAT

Tens un "rotllo" o una relació estable?

- 1) Quan quedeu quin dels dos arriba tard?
 - a) Ell/a, però se li'n fot.
 - b) Em deixa platada/plantat i no em truca.
 - c) Cap dels dos.
- 2) Qui dona el primer "pico" o morrejada?
 - a) Ell/a, i no em deixa respirar.
 - b) Ningú, ja que no ens fem molts petons.
 - c) Quan a tots dos ens ve de gust.
- 3) On us va conèixer?
 - a) En una discoteca; la veritat és que no vam parlar molt.
 - b) Ens van presentar uns amics.
 - c) En un parc i la cosa va sorgir...
- 4) Quan de temps porteu junts?
 - a) No estem junts. Quan ens ve de gust, llavors...?
 - b) Una setmana i una mica més.
 - c) Molt de temps.
- 5) Per què esteu junts?
 - a) Perquè està molt bo/bona
 - b) Perquè ens van forçar a estar junts.
 - c) perquè ens atraïem mútuament i estem molt bé junts.
- 6) Teniu confiança entre vosaltres?
 - a) No, no sé si s'ha embolicat amb una altra persona
 - b) Sí, però som gelosos un de l'altre.
 - c) Molt, ens ho expliquem tot.
- 7) Entre vosaltres, de què parleu?
 - a) La veritat és que no parlem gaire
 - b) De les coses que farem el cap de setmana.
 - c) Parlem molt, no tenim vergonya.
- 8) Què us agrada l'un de l'altre?
 - a) ?El seu cos, la boca i el cul o els pits.
 - b) ?És guapo/a i bastant simpàtic/a.
 - c) ?Em tracta molt bé, és guapo/a i simpàtic/a.
- 9) Què us va regalar per Sant Valentí?
 - a) No res: amb els petons ja va haver-hi prou !!!!!
 - b) Una simple targeta acompanyada d'un petó.
 - c) Una cosa molt bonica, que ens va agradar molt.
- 10) Has conegut als teus sogres?
 - a) ?No, tampoc no en tinc ganes.
 - b) ?No, de vista; i se els seus noms.
 - c) Si, són molt simpàtics !!!!!

RESPOSTES:

Majoria A: El test de la veritat ha revelat que... (ho sento)
ESTEU DE ROTLLO i aprofiteu-ho perquè no us durarà gaire.

Majoria B: El test de la veritat ha revelat que... que si us hi esforceu, podeu arribar a ser una bona parella estable.

Majoria C: El test de la veritat ha revelat que... sou una parella meravellosa i que esteu molt bé junts; seguiu així i durareu eternament.

Anna Bosch, Carla Costas,
Anna Galdón, Joan López.